

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ὁ υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Ν. Δραγούμη, ἀνδρὸς κοινωνικῶς, ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς ὑπέροχον καταλαβόντος θέσιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, διαπρεποῦς συγγραφίως τῶν *Ἱστορικῶν Ἀγαμνήσεων*, καὶ ἐπὶ 25 ὄλα ἔτη συντάκτου καὶ ἐκδότου τῆς *Νέας Παρθίας*, νῦν Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. *Στέφανος Δραγούμης* ὁμολογουμένως εἶνε εἰς ἓκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων καὶ εὐυπολήπτων πολιτικῶν, μίᾳ τῶν συμπαθεστέρων καὶ ἐπιφανεστέρων μορφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου.

Γεννηθεὶς τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1842 ἐν Ἀθήναις διήνησεν ἐνταῦθα τὰς ἐγκυκλοπαιδικὰς αὐτοῦ σπουδὰς, ἀπελθὼν εἴτα εἰς Παρισίους, ἔνθα συνεπλήρωσε τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτοῦ μελέτας, ἀνηγορεύθη Διδάκτωρ.

Ἐπανελθὼν ἐνταῦθα εἰσῆλθεν εἰς τὸν Δικαστικὸν κλάδον ὑπηρετήσας δὲ ὡς πρωτοδίκης τῷ 1864 προήχθη εἴτα εἰς Ἐφέτην Ἀθηνῶν. Ἐκ τῆς θέσεως ταύτης ἀπεσύρθη τῷ 1875 διορισθεὶς Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. Ἐν τῇ αὐτῇ ἐποχῇ, πεσόντος τοῦ Ὑπουργείου Τρικούπη, παρητήθη τῆς θέσεως ταύτης καὶ ἐπεδόθη εἰς τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, συντόμως καταλαβὼν θέσιν ἐξαιρετοῦ μεταξὺ τῶν συγχρόνων του, διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ ἐμβρίθειαν καὶ τὴν δικηγορικὴν εὐφυίαν. Φέρων σεβαστὸν οἰκογενειακὸν ὄνομα, ἐν πᾶσι τελείως κατηρτισμένος, διεκρίθη ἐνωρίτατα ὡς ἐπιστήμων καὶ ἀνὴρ λόγιος, λίαν διακεκριμένως συνεργαζόμενος μέχρι τῶν τελευταίων ἐτῶν εἰς τὰ ἐνταῦθα ἐκδιδόμενα διαπρεπῆ περιδικὰ τῆς Γαλλικῆς καὶ τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς, πρὸς δὲ καὶ εἰς τὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, παρ' ἧς ἀπὸ τοῦ 1876 ἐκλέγεται διαρκῶς μέλος τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς. Οὐδέποτε λησμονήσας ὁ κ. Δραγούμης τὴν Μακεδονικὴν καταγωγὴν του ἱκανῶς ἐνεργὸν καὶ διαπρεπῆς ἔλαβε μέρος εἰς πᾶσαν ἐργασίαν, τείνουσαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας ἐκείνης, ὡς μέλος πολλῶν Σωματείων καὶ τοῦ πρὸς Διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων συλλόγου ἀπὸ τοῦ 1883—1885 τελεσφόρος καὶ πεφωτισμένως ἐργασθεὶς. Φιλῶν τὸ πολιτικὸν στάδιον καὶ κεκτημένος εὐελπί καὶ λαμπρῶν

παρελθόν, πρὸς δὲ τὰς συμπαθείας πολλοῦ κόσμου, ἐξετέθη τὸ πρῶτον τῷ 1879 ὡς ὑποψήφιος Βουλευτῆς τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος, ἀνελλιπῶς δ' ἔκτοτε καθ' ἀπάσας τὰς ἐκλογὰς περιεβάλλετο διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἐκλογέων τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ἕως ὅτου κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς πανηγυρικῶς ἐξελέγη πρῶτος Βουλευτῆς τοῦ Νομοῦ.

*
* *

Τὸ σχετικῶς βραχὺ Βουλευτικὸν στάδιον τοῦ κ. *Στεφάνου Δραγούμη* εἶνε λίαν ἐπιζήλον. Φίλος ἔκθυμος τοῦ κ. Χ. Τρικούπη, οὐ τὰς μεγάλας ἀρχὰς ἀσπάζεται ἐκ πεποιθήσεως, ἐκλήθη εἰς τὸ ὑπουργικὸν ἀξίωμα, ὅτε ἀκριβῶς ἐσχηματίσθη τὸ καὶ σήμερον κυβερνῶν Ὑπουργεῖον. Διαπρεπῆ κατέχων θέσιν ἐν τῇ συμπολιτευομένῃ μερίδι, διακρινόμενος ἐπὶ μαθήσει, ἀκεραιότητι χαρακτῆρος, εὐγενεῖα τρόπων καὶ σπανίοις χαρίσμασι ψυχῆς καὶ διανοίας, γενικῶς θεωρεῖται χρηστὸς καὶ ἰκανὸς ὑπουργός, ἐκτιμώμενος διὰ τὰ φῶτά του καὶ διὰ τὴν δύναμιν τῆς ἐνεργείας καὶ δραστηριότητος αὐτοῦ.

Ἐν τῇ βουλῇ οὐχὶ σπανίως λαμβάνει τὸν λόγον, πάντοτε δὲ λίαν λελογισμένως.

Καὶ εὐφραδῶς ὁμιλεῖ, καθ' ὅσον ὡς ὀρθῶς παρατηρήθη τὸ στάδιον τῶν οἰκονομικῶν ὑπολογισμῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου παλαίουσιν ἀπὸ πολλοῦ οἱ Κοινοβουλευτικοὶ ἡμῶν ῥήτορες, δὲν εἶνε ἐφ' ᾧ δύναται ν' ἀναδειχθῆ τὸ λαμπρὸν εἶδος τῆς κυρίως ῥητορικῆς, ἣν ἀκούει τις ἐν ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς Βουλαῖς καὶ ἦν ἄλλοτε οὐχὶ σπανίως ἤκουέ τις καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Βουλῇ.

Ὁ κ. *Στέφανος Δραγούμης* κέκληται νὰ παράσχη πολλὰς ἐτι ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἡμετέραν Πατρίδα. Διαπρέψας διὰ τὴν σύνεσιν καὶ φιλοπατρίαν του πάντοτε, ἐν τῇ πολιτικῇ ἴσταται ὑπεράνω τῶν μικρῶν κομματικῶν ζητημάτων, συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη.

Ἐν Ἀθήναις ἀπολαύει ἀπεριόριστου ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης, εὐθὺς δ' ἐξ ἀρχῆς ἢ εἰς Ὑπουργὸν ἀνάρρησις του παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ Δημοσίῳ ἐνεποίησεν εὐφρόσυνον ἐντύπωσιν. Τοιαύτη ἐκτίμησις καὶ ἐπιρροή, ἐρειδομένη πλέον εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ἀληθοῦς ἀξίας καὶ χρησιμότητος, εἶνε ἀδύνατον νὰ πολεμηθῆ διὰ τῆς ἀντιτάξεως ἔστω καὶ σωστικωτέρων ἰδεῶν.